

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contra Malignvm Io|hannis Eccii Ivdici-||vm, Sper
Aliqvot || Articvlis, A Fra|tribvs Qvibvs||dam Ei
Svppo-||sitis, Mar||tini Lv-||theri || Defen||sio**

Luther, Martin

[Leipzig], [1519]

VD16 L 4252

Articvlvs Nonvs. Hominem dixit non habere liberum arbitrium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32690

Claram est fratres istos esse mendaces. quis enim ita infaniat, vt
hæc dicat: Nisi forte ista fuerit disputatio, quod lex est virtus peccati,
& per legem peccatum augetur: atque sic fratres verbum docere, posse
runt pro causa esse. Nam hoc verum est, quod multiplicatis legibus,
multiplicantur peccata: ideo in felicissimum genus administrandi est,
legibus multiplicatis, ecclesiam Christi liberissimam onerare. Neque
enim Rhomana curia alia re magis nocuit ecclesiae Christi, quam mul-
titudine & varietate legum suarum, quæ mihi videntur esse nouissi-
ma, & omnium maxima persecutio: ut, in qua tot irretitæ conscientiæ
perent irre recuperabiliter: ut turpissimum quæstum sileam, qui le-
gibus istis alitur.

ARTICVLVS NONVS.

Hominem dixit non habere liberum arbitrium.

Hunc hæresim Manicheorum vocat Eccius. Ego autem inuidiam
Eccianam toro corde derestor, quæ tantum candoris nō habet, ut per-
mitta eum pure & aperte docere veritatem, etiam si eam noscar: sed
in uolucris gaudet delectatus, quod altius in errore maneat, ut discipu-
los habeat, in utraque parte contradictionis. Ve tibi gloria maledicta,
& maledicat tibi omnis creatura.

Scito ergo lector, & certus esto, Eccliam nihil prorsus in hacre dis-
sentire mihi, nisi ad meram vocem & speckem. Quod ut notcas, ad-
uerte. Eccius Lipsie concessit, lib. arb. ante gratiam non valere, nisi
ad peccandum: ergo non valet ad bonum, sed tantum ad malum. ubi ei-
go libertas eius? Nam omnis homo: saltem rudis: audiens liberum ar-
bitrium, intelligit ipsum & que posse in bonum & in malum: pror-
sus non cogitans, quod solum possit in malum: inde procedit in fidu-
cia sui, præsumens, posse se ad deum, ex suis viribus conuerti.

HAEC esse impia Eccius bene nouit, nec tamen fratres erudit, sed
corum errori impiaſſime cooperatur. Dico ergo, quod homo ha-
bet liberum arbitrium, nō, quia sit modo, quale fuit in paradiſo (de
quo loquitur Eccl. xv. per Eccl. inductus) sed, quia fuit liberum,
& potest fieri per gratiam iterum liberum alioquin, vere est seruum
arbitrium. Non ergo liberum arbitrium, tam a facto esse, quia a debi-
to esse dicitur. Vnde Aug. lib. ij. cōtra Iul. vocat ipsum seruum arbi-
trium & Christus, Qui facit peccatum, seruus est peccati. Et iterū, Ne-
mo potest accipere quicquā, nisi ei datum fuerit, Iohann. ij. Sicut ergo
ciuitas vastata, vel collapſa domus, habet quidē nomen & titulum, quē
prius habuit, & posterius habebit, nō tamen idem potest, quod prius:
ita liberum arbitrium. Quid autem, cum indoctissimiſ fratribus agit:
Ecclius respōdeat, si lib. arbitrium est liberum, cur in potestate Pauli
nō fuit Rho. viij. facere, quod volebat? Cur seruit peccato, quod odie-
bat? Ecce in gratia Apostolus captiuum se dicit in lege peccati, & tu
homini peccatori tribuis liberum arbitrium? Sed iterum, si liberum
est arbitriū, cur oramus, sanctificetur nomen tuū, fiat voluntas tua?

An, ut facilius possimus, sicut Pelagiani dixerunt: Si oramus, impossibile est quod oramus, ac per hoc nullo pacto in libertate nostra. Quid moror? Aug. dicit cōtemnēdos esse, qui ex malitia resistunt veritati docendos, quij & ignorantia. Eccius autem hæc nō ignorat, vt dixi. Quando ergo s. patres liberum arbitrium defendunt, capacitatem libertatis eius prædicant quod scilicet verti potest ad bonū per gratiam dei, & fieri reuera liberum, ad quod creatum est.

ARTICVLVS DECIMVS.

Multos canones contrarios sacræ scripturæ, eisque extorte exponentes.

Hunc iniuriosum in summos pontifices dicit Eccius, & erroneum; & nomine meo interserto, reprehendit me, qd' in actis Augustensi- bus idem scripferim, & iniquissime ibi iudicarim. Deinde, cōfutatus acta mea, & defensurus canones, dicit b. Cyprianus exposuisse illud, Tu es Petrus, &c. quo mō Pelagius exponit dis. xxi. Similiter & b. Aug., Hiero., Ambro., Bern., Bedā, glof., ord., omnes per Petru[m] exposuisse petram. de his quidē superius latis est dictū arti. ij. &. iiiij. quod maior pars sanctorū Petru[m] gessisse personam Apostolorū & ecclesiæ dicit, & abusivè Petrum intelligi per petrā. Nec verba euangeliū posse per consequentiam paci hanc expositionē qd' absurdū sit, Petrum ædificari super seipsum ideo eos potissimum patres esse sequēdos, qui principalē & p[ri]mū sensu euāgeliū sequitur, vt Aug., Hiero., Bedā, Origenē. Recte ergo dixi Pelagiū violēter exponere euāgeliū, nō, quia per Petru[m] petra intellegit, qd' hic Eccius peregrina sectatus causatur sed, qd' persona Petri ibi nō pro Ap[osto]ri persona intelligit. hoc em tunc agebā, nō an Petrus esset petra. Deinde, qd' per petram sibi p[re]tatem super totā ecclesiā veniāt, qd' verba euāgeliū nō patiātūr. Ista debuit Eccius cōfutare, & non illic ignem extingueare, vbi nullus ardet. Niſi qd': vt dixi: Eccio multa dicere fuit, p[ro]positū quā apte aut & recte, stupidis lectoribus sciebat nō esse necessariū. Qui em vulgi iudicū & famā aucupatur, etiā si delyret (mō sic copiosus) facile obtinatur.

Similiter & illud quā theogice cōfutat, qd' decreta (nebit: lis, quae habet verbū Pauli, Translato sacerdotorio, necesse est, vt legis translatio fiat, dicit me potius glossam quā textū (vt qui sit Augu., & Pauli) improbase. Ridiculū caput, quasi textum improbarim, qn̄ Pe lagiu[m] improbau[i], in præcedenti puncto, ac nō potius abusum textus, & extortam expositionem. Nunquid enim toto hoc negotio textus improbo, quando depravationes impias Eccij perseguor? Ita hic non fuit propositum meum textum improbare, Sed, quod pontifices hūc textum male traherent ad suum sacerdotium, & leges suas vt cilibet patet legenti. Nā alias non potest dari causa, cur in eo loco de constitutionibus, hunc textū Pauli adduxerint, niſi pro legibus suis sicut glossa dicit, ECCIVS iuris doctor est, & nescit ex titulo